

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Antidotorvm Evangelicorvm D. Thomæ Stapletoni, S. Theol. Doctoris, & in Academica Louaniensi S. Script. Professoris Regij, Pars Altera - In Sacrosanctum Euangelium secundùm Ioannem

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

16. Non vos me elegistis, sed ego elegi vos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39480

habet, & hoc solo Euangelij contemptu caret. Hæc eius hoc loco corruptela est, sic sententiam Christi saluberrimam & maxima consolatione plenam contaminavit.

16. *Non vos me elegistis, sed ego elegi vos.*

Voluntatis
humana
cum Dei
gratia coo-
peratio.

Taxat hoc loco Catholicam doctrinam Calvinus de voluntatis humanæ ad suam salutem libera cooperatione, quasi illa cum gratuita Dei electione stare non posset. *Vulgo* (inquit) *mutuum quendam concursum fungunt diuina gratia & humana voluntatis. Sed ista antihebesis, Ego vos elegi, non sum à vobis electus, in solidum vni Christo vendicat, quod inter ipsum & hominem partiri solent, ac si dictum esset, non sponte moueri hominem ad quærendum Christum, donec quæsitus fuerit.* Hoc vltimum quod Calvinus ponit, totam eius præcedentem cauillationem subuertit. Verissimum enim est, hominem non moueri ad quærendum Christum nec sponte, nec aliter, donec quæsitus à Christo fuerit, id est, donec Christi gratia eum præuenierit in benedictionibus. Et de hac præueniente gratia Christus dixit, *Nō vos me elegistis, sed ego elegi vos*, siue de vocatione ad Apostolatam (de qua proprie Christum loqui Calvinus ipse agnoscit) siue de communi piorum electione, qua in filios Dei adoptantur, hæc verba intelligas. Atqui in præuenienti gratia, quatenus præueniens est, humanæ voluntatis concursus non ponunt Catholici, eam in solidum soli Christo tribuunt: eam inter Christum & hominem non partiuntur. Quando autem hanc præuenientem & præoperantem gratiam homo accipit, vt quem Deus vocat, ille iustificetur, tunc sanè humana voluntas cum diuina gratia concurrat, & iustificatio ipsa, omnisque actus bonus credendi, sperandi, diligendi ab vtroque perficitur, à diuina gratia & voluntate humana. Totum hoc quod diximus, D. Augustinus gratuitæ electionis Dei assertor maximus, hæc ipsa Christi verba pertractans, luculenter docet. *Ipsi proculdubio Apostoli elegerunt Christum quando crediderunt in eum. Vnde non ob aliud dicit, Non vos me elegistis, sed ego elegi vos, quia non elegerunt eum vt eligeret eos, sed vt eligerent eum, ipse elegit eos: quia misericordia eius præuenit eos secundum gratiam, non secundum debitum.* Vtrumque docet Augustinus, tum ex præuenienti gratia Christum eos elegerisse, vt solus Christus elegerit, tum Apostolos postea Christum elegerisse credendo in Christum. In quo actu credendi non solus Chi

De præ-
dest. sanct.
cap. 17.

Christus, solæ Dei gratia, sed ipsa quoque eorum libera voluntas concurrebat. Vnde in eodem opere scripsit Augustinus. *Virumque nostrum est (credere & bene operari) propter arbitrium voluntatis, & utrumque tamen datum est per spiritum fidei & charitatis.* Concursum igitur voluntatis humanæ cum diuina gratia Calvinus ex hoc loco vel Catholica sententiæ ignarus imprudenter, vel eius bene conscius impudenter negauit.

IN IOANNIS CAP. XVI.

2. *Absque Synagogis facient vos.*

QUOD Apostolis Christus prædixit, fore ut à Scribis & Phariseis Synagogæ Iudaicæ præfectis è Synagogis eiicerentur, & excommunicationis infamiam subirent, qua tamen iniuria nihil commoueri debeant; hoc Calvinus se ac suos ab Ecclesiæ Christianæ Præpositis & pastos esse, & similiter contemnere debere arbitratus, longa oratione ad totius Ecclesiasticæ excommunicationis contemptum suos adhortatur. Quàm id ridiculè ac præposterè faciat, paucis exponam. *Hinc (inquit) Stolidi colligimus, Euangelij ministros non tantum à professis fidei Caluini hostibus malè tractari, sed etiam summa ignominia interdum disputatione affici apud eos qui domestici Ecclesiæ videntur, imò etiam copro contem- lumna. Scriba & Sacerdotes, à quibus damnati fuerunt Apostoli, diuinitus se constitutos esse Ecclesiæ iudices iactabant, & pro excom- municatione Pontificis certè penes ipsos erat ordinarium Ecclesiæ regimen, & functio ficia.* iudicandi à Deo erat, non ab hominibus: verum sua tyrannide totum ordinem à Deo institutum corruperant. Ita fiebat ut potestas, qua in adificationem illis concessa fuerat, nihil aliud esset quàm immanis seruatorum Dei oppressio: excommunicatio, qua medicina esse debuerat purganda Ecclesiæ, ad pietatem inde exterminandam conuersa foret. Id quum iam suo seculo experti fuerint Apostoli, non est quòd nos hodie magnopere terreant Papa anathemata, quibus in nos propter Euangelij testimoniū fulminat. Neque enim timendum est ne plus nobis noceat quàm vetera illa Apostolis, imò nihil magis optandum quàm ut alieni simus ab eo cætu à quo Christus exulat. Hæc ille. Pulchra & magna animaduersione digna miseris Calvinistis hæc Caluini oratio visa est. Vnde & hanc totam in Ecclesiasticam